

НА ВГОРОДІ КОЛО БРОДУ

Помірно

На вго-ро - ді ко-ло бро - ду бар - ві-нок не
схо - дить, чо-мусь дів - чи - на до бро - ду
по во - ду не хо - дить.

На вгороді коло броду
Барвінок не сходить,
Чомусь дівчина до броду
По воду не ходить.

Двічі

На вгороді коло броду
Верба похилилась.
Зажурилась чорнобрива,
Тяжко зажурилась.

Двічі

На вгороді коло тину
Сохне на тичині
Хміль зелений, не виходить
Дівчина з хатини.

Двічі

Плаче, плаче та ридає,
Як рибонька б'ється,
А над нею, молодою,
Поганець сміється.

Двічі